วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีที่ 48 ฉบับที่ 2 (เดือนเมษายน – มิถุนายน 2568) หน้า 1-17
Journal of Education Khon Kaen University, Volume 48 No. 2 (April – June 2025) Page 1-17
บทความวิจัย (Research Article)

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
https://www.tci-thaijo.org/index.php/edkkuj
ดำเนินการวารสารโดย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายู โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5

Developing Reading Comprehension Abilities in the Malay Language Subject through Learning Management Using the KWL Plus Technique among Grade 5 Early Islamic Education Students.

นูรอาเซียน ตอยิบ*, ธีระยุทธ รัชชะ, และ ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ
Nuraazian Toryib*, Teerayouth Rascha and Narongsak Rorbkorb

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
Faculty of Education, Prince of Songkla University, Thailand

Received: March 03, 2025 Revised: June 20, 2025 Accepted: June 27, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายูก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus 2) เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายูก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 35 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบการสุ่มอย่างง่าย การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยรูปแบบเบื้องต้น (Pre-Experimental Research) โดยมีแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว ที่มีแบบแผนการทดลองหนึ่งกลุ่ม และมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest-Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ 3) แบบวัดเจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายู วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติแบบ t-test Dependent ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus, ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

*Corresponding author. Tel.:
Email address: nuraazian85@gmail.com

Abstract

The purpose of this research are 1) to compare the reading comprehension abilities in the Malay language course before and after learning by using the KWL Plus learning technique, and 2) to compare the attitudes towards the Malay language course before and after learning by using the KWL Plus learning technique. The sample group used in this research consists of 35 students from class 5/8 at Attarkiah Islamic School, Semester 1, Academic year 2024, chosen by simple random sampling. This research is a pre-experimental study design with a one-group pretest-posttest design. The research instruments include: 1) a lesson plan using the KWL Plus technique, 2) a test measuring reading comprehension ability, and 3) an attitude scale towards the Malay language course. Data analysis will be conducted using mean, standard deviation, and using dependent t-test statistics. The research findings were: 1) Students who received instruction through the KWL Plus technique showed a statistically significant higher reading comprehension ability in the Malay language subject after learning, compared to before learning, at the .01 level. And 2) Students who received instruction through the KWL Plus technique showed a statistically significant more positive attitude towards the Malay language subject after learning, compared to before learning, at the .01 level

Keywords: Learning management using the KWL Plus, Reading comprehension ability

■ บทนำ

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้เพื่อจุดประกายความคิดให้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และเป็นการเปิดโลกกว้างให้กับผู้อ่านและสร้างสติปัญญาที่หลักแหลม อีกทั้งยังช่วยเพิ่มพูนความรู้เดิมที่ตนเองมีอยู่ให้เชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปบูรณาการกับทักษะชีวิตได้อีกด้วย ซึ่งการที่จะทำให้การอ่านประสบผลสำเร็จได้นั้น ผู้อ่านควรที่จะได้รับสารจากการอ่านที่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลที่อ่านและสามารถจับประเด็นใจความสำคัญต่าง ๆ ในเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี การอ่านมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง ดังที่ (Mahakhan, 2017) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิต เพราะการอ่านจะช่วยให้ได้รับความรู้หรือสนองในสิ่งที่อยากรู้ อีกทั้งยังช่วยพัฒนาตนเองทั้งร่างกาย พัฒนาสติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยนำความรู้จากการอ่านมาปรับปรุงและพัฒนาชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น รวมไปถึงช่วยยกระดับสถานภาพของตนเองให้ดีขึ้น พัฒนาอาชีพของตนเองให้ก้าวหน้าจากการอ่าน การอ่านยังทำให้เพลิดเพลินและผ่อนคลาย ซึ่งถ้าประชาชนอ่านหนังสือและได้ปฏิบัติตามกฎหมายได้ถูกต้อง ทั้งนี้ส่งผลให้บ้านเมืองปลอดภัย เกิดความสงบสุขและประเทศชาติมีการพัฒนาและก้าวหน้า

เนื่องด้วยการอ่านนั้นมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อมนุษย์ในยุคปัจจุบัน หากผู้ที่ต้องการศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองให้ดีขึ้นการมีทักษะการอ่านสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างง่ายดาย เพราะในปัจจุบันข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับองค์ความรู้ในปัจจุบันเข้าถึงได้ง่าย โดยการเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์และสื่ออิเล็กโทรนิกส์ ด้วยเหตุนี้การอ่านจึงเป็นพื้นฐานสำคัญในการบรรลุเป้าหมายของชีวิต และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาปรับให้เข้ากับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม เพื่อนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

จากแนวคิดดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการอ่านมีความสำคัญอย่างมากในชีวิตมนุษย์ เนื่องจากการอ่านไม่เพียงแต่เป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ แต่ยังเป็นแหล่งของความบันเทิงจากงานเขียนและสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ด้วย ดังนั้น การออกแบบกระบวนการเรียนรู้โดยผู้สอนสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการอ่านของตนเองให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปต่อยอดในอนาคตอย่างมีความสุข การอ่านที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการนำความรู้ไปพัฒนาต่อในประเภทการอ่านได้ดี คือ การอ่านจับ

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 48(2), 1-16
doi: 10.14456/edkkuj.2020.x

ใจความ และยังมีการอ่านอีกหลายรูปแบบที่นอกเหนือจากการอ่านจับใจความ ดังที่ (Mueannin, 1998) ได้กล่าวถึงการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านในระดับเริ่มต้น เพื่อเตรียมตัวไปสู่การอ่านในระดับที่สูงขึ้น หากนักเรียนไม่สามารถจับใจความในสิ่งที่อ่านได้ ก็จะไม่สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องหรือสาระสำคัญของเรื่องนั้นได้ เห็นได้จากการศึกษางานวิจัยของ (Piyasen, 2015) ที่ได้ศึกษาปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความ โดยพบว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน เพราะการอ่านช่วยให้เกิดการพัฒนาความคิด ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ มีเหตุผลในการตัดสินใจ เพิ่มพูนความรู้ให้ทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ (Laksanasi, Imsamran, 2014) ได้กล่าวไว้ว่า ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมการอ่าน เพื่อให้เกิดผลที่เห็นได้ชัดเจน ผู้สอนต้องออกแบบการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้อย่างครบถ้วน การอ่านจับใจความเป็นการอ่านเพื่อให้เข้าใจข้อมูลสำคัญจากเรื่องฟังหรือจากการดูสื่อต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยการรู้ว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร จากนั้นให้จดบันทึกใจความสำคัญเหล่านั้นไว้ ทั้งนี้ (Simahasan & Colleagues, 2009)ได้กล่าวถึงวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับหลักการอ่านจับใจความ ดังนี้ 1.ตั้งใจอ่านเรื่อง 2.คิดตั้งคำถาม และตอบคำถามจากเรื่อง ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ผลเป็นอย่างไร และให้ข้อคิดอย่างไร และเขียนเป็นแผนภาพโครงเรื่อง 3.เขียนสรุปและเรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่อให้เป็นสำนวนภาษาที่ตนเองเข้าใจ 4.อ่านทบทวนเพื่อตรวจสอบความเรียบร้อย และความถูกต้อง

จากเหตุผลดังกล่าว ทางกระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญของการอ่านและประโยชน์ของการอ่านจับใจความสำคัญ จึงได้กำหนดเรื่องการอ่านไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และได้ประกาศใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาพุทธศักราช 2546 (ฉบับปรับปรุง 2555) เป็นหลักสูตรแกนกลางอิสลามศึกษาสำหรับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในประเทศไทย โดยเป็นหลักสูตรที่กำหนดคุณภาพผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานที่กำหนด 8 สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย อัลกุรอานและอัตตัฟซีร อัลหะดีษ อัลอะกีดะฮฺ อัลฟิกฮฺ อัตตารีค อัลอัคลาก ภาษาอาหรับ และภาษามลายู ซึ่งเป็นรายวิชาภาคบังคับของทุกระดับชั้น โดยกลุ่มสาระภาษามลายู ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ภาษามลายูมาตรฐานข้อที่ 1 (อม 1) คือ เข้าใจ กระบวนการฟัง ดู พูด อ่านและเขียน มีความเข้าใจและทักษะในการใช้ภาษามลายูเพื่อการเรียนรู้และการสื่อสารความหมาย ประกอบกับผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษามลายู โรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ ได้พบปัญหาจากผู้เรียนคือ นักเรียนสามารถอ่าน พูดและเขียน ในภาษามลายูได้ แต่นักเรียนไม่สามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในรายวิชาภาษามลายูในระดับชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 5 พบว่า สาเหตุที่คะแนนสอบลดลงทุกปีเกิดจากนักเรียนขาดทักษะในการอ่านจับใจความ บางส่วนไม่สามารถอ่านออก บางส่วนสามารถอ่านออกเสียงได้คล่องแต่ไม่สามารถจับใจความได้ หรือจับใจความได้ไม่ดี ซึ่งปัญหานี้ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำกว่ามาตรฐานที่โรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์กำหนดไว้ สอดคล้องกับ (Lumyodmakphon, 2010) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านจับใจความเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการอ่านทุกประเภท เพราะหากไม่สามารถจับใจความได้และจดจำหรือบันทึกได้ จะทำให้ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทันทีและยั่งยืน ทั้งนี้ (Laksanasi, Imsamran, 2014) ได้กล่าวไว้ว่า เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างชัดแจ้ง ว่าเรื่องที่อ่านผู้เขียนต้องการสื่อถึงอะไร และมีความเป็นเหตุผลกันอย่างไร โดยผู้เรียนจะต้องลำดับเหตุการณ์และรู้ถึงข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้สอนต้องพยายามมากขึ้นในการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียน ให้บรรลุตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ หากผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย อาจทำให้บรรยากาศในห้องเรียนมีความเบื่อหน่ายและไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังนั้น การเปลี่ยนวิธีสอนจึงจำเป็น การแก้ปัญหาการอ่านจับใจความเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในด้านการอ่านจับใจความให้สูงขึ้นนั้น ครูต้องส่งเสริมกระบวนการอ่าน โดยแสวงหาเทคนิคการสอนและกิจกรรมให้เหมาะสม รวมถึงความเอาใจใส่นักเรียนให้ได้ฝึกฝนการอ่านบ่อยๆ จนเกิดความชำนาญ ผู้วิจัยจึงได้ค้นหาวิธีของแนวทางการสอนที่สามารถแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความที่หลากหลายวิธี ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าแนวคิดทางการสอนที่สามารถนำมา

แก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนได้คือ เทคนิค KWL Plus ซึ่งเป็นเทคนิคการสอนอ่านที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้เทคนิคการอ่านจับใจความได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Pongsawat, 2007) เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น ผ่านการฝึกให้ตั้งคำถามกับตนเอง และใช้ความคิดในการตีความเนื้อหาที่อ่าน และพัฒนาทักษะในการตั้งเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่าน รวมถึงการสรุปสาระสำคัญจากเนื้อหาที่อ่าน และจัดการกับข้อมูลใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีระดับสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากงานวิจัยของ (Pinwilai, 2020) เกี่ยวกับการแก้ปัญหาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนออฟอร์ค พบว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียนมากที่สุด คือ การไม่สามารถจับประเด็นหลักของเรื่องได้ชัดเจน สาเหตุหลักของปัญหา คือ ความสับสนระหว่างใจความหลักและใจความรอง จากการนำเทคนิค KWL Plus มาใช้แก้ปัญหานี้ พบว่า นักเรียนสามารถทำคะแนนการประเมินได้ตามเกณฑ์ร้อยละ 60 ซึ่งตรงตามมาตรฐานที่กำหนด

โดยการสอนอ่านด้วยวิธี KWL คิดค้นและเผยแพร่ครั้งแรกโดย Ogle และได้พัฒนาขึ้น ในปีคริสต์ศักราช 1986 และได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างสมบูรณ์เมื่อปีศักราช 1987 โดย Carr & Ogle ด้วยชื่อ KWL Plus ซึ่งเป็นเทคนิคการสอนให้เกิดทักษะการอ่านที่เป็นลำดับขั้นตอน และนำทักษะการคิดเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการอ่าน มีการใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่ เพื่อใช้ในการตั้งคำถามในสิ่งที่ต้องการรู้เพื่อหาคำตอบในเชิงวิเคราะห์ตามเทคนิค KWL โดยเพิ่มส่วนการเขียนแผนภาพความคิดและสรุปเรื่องที่อ่าน ดังที่ (Laolueandee, 2004) ได้กล่าไว้ว่า เทคนิค KWL Plus เป็นวิธีการที่มุ่งพัฒนาความสามารถในการอ่านและการคิด ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเป็นนักคิด โดยให้นักเรียนทำนายเหตุการณ์ในเรื่องที่จะอ่านก่อนเริ่มอ่าน และพิจารณาความรู้ที่มีว่าตรงกับการทำนายหรือไม่ วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้น K (What we know) คือ การระดมสมองเพื่อเพื่อค้นหาความรู้จากประสบการณ์เดิมที่มีอยู่นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะอ่าน 2) ขั้น W (What we want to know) คือ การคิดตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3) ขั้น L (What we have learned) คือ การทบทวนสิ่งที่นักเรียนรู้จากการอ่าน 4) ขั้น Mapping คือ การทำแผนภาพความคิดเพื่อจัดระเบียบข้อมูลที่ได้จากการอ่าน 5) ขั้น Summarizing คือ การสรุปเรื่องราวหลังการอ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถจัดระบบความคิดได้อย่างชัดเจน

จากความเป็นมาและความสำคัญที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายู ของนักเรียนระดับชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น และเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมและยกระดับให้การเรียนการสอนในรายวิชาภาษามลายูให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นไป ทั้งนี้ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษามลายูสูงขึ้น

■ จุดประสงค์การวิจัย

1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายูก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5

2) เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายูก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 48(2), 1-16
doi: 10.14456/edkkuj.2020.x

■ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายู โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ โดยสรุป ดังหัวข้อต่อไปนี้

ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความ คือ กระบวนการทำความเข้าใจและตีความเนื้อเรื่องเพื่อค้นหาจุดมุ่งหมายและสาระสำคัญของคำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความ รวมถึงการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ผู้อ่านสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม หาประโยคใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ และสรุปเนื้อเรื่องได้อย่างถูกต้อง (Mueannin, 1998) และ (Munsatewit, 2002)

ความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

เทคนิค KWL Plus เป็นเทคนิคที่พัฒนาโดยคาร์และโอเกิ้ล Carr and Ogle ในปี ค.ศ. 1986 เป็นยุทธวิธีในการสอนอ่านที่ส่งเสริมการคิดขณะอ่าน โดยเริ่มจากจากการประเมินความรู้ที่นักเรียนมีอยู่แล้ว เพื่อเชื่อมโยงความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ และกระตุ้นการตั้งคำถาม และพัฒนาเนื้อหาผ่านการอภิปรายกลุ่ม การจัดการเรียนรู้แบบนี้เน้นเรื่องการอ่าน และการวางแผนการเรียนรู้ และการตรวจสอบความเข้าใจ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างคำตอบใหม่ ๆ และใช้ประสบการณ์ในการตีความเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Yanarangsi, 1997) และ (Thatthong, 2009)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นกลยุทธ์ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนคิดผ่านการอ่านได้ดียิ่งขึ้น พร้อมทั้งสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ดังที่ (Jindawech, 2006) ได้อธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ว่ามีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้น K (Know) คือ การดึงความรู้หรือประสบการณ์เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยใช้วิธีระดมความคิด (Brainstorming) 2) ขั้น W (What you want to Know) คือ การกำหนดสิ่งที่ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหา โดยนักเรียนและครูร่วมกันตั้งคำถาม 3) ขั้น L (Learned) คือ การสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้หลังจากการอ่าน 4) ขั้น Mapping คือ การสร้างแผนภาพความคิดเพื่อเชื่อมโยงข้อมูล และ 5) ขั้น Summarizing คือ การสรุปเนื้อหาสำคัญที่ได้จากการอ่าน

ความหมายของเจตคติ

เจตคติ หมายถึง สภาวะความพร้อมทางจิตที่เกี่ยวข้องกับความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งสามารถเกิดจากประสบการณ์ที่ผ่านมาและมีความคงทนในระยะเวลาหนึ่ง โดยพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถมองเห็นชัดเจน และสะท้อนถึงความเชื่อหรือความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งต่าง ๆ (Sunthorseenee. 1988 ; Sukritbovorn. 2002 ; Siriwat. 2001 & Teeravekin. 1999)

■ วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยรูปแบบเบื้องต้น (Pre-Experimental Research) เนื่องจากเป็นการวิจัยที่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา ทำให้ไม่สามารถใช้การทดลองที่เข้มงวดได้ โดยมีแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว ที่มีแบบแผนการทดลองหนึ่งกลุ่ม มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest-Posttest Design) ดังตารางที่ 1

Table 1

One-Group Pretest-Posttest Research Design

	ทดสอบก่อนเรียน	การจัดกระทำ	ทดสอบหลังเรียน
E	O_1	X	O_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E หมายถึง กลุ่มเป้าหมาย

O_1 หมายถึง การทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนการจัดการเรียนรู้

O_2 หมายถึง การทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5

ผู้เข้าร่วมการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 12 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายซึ่งได้มาโดยวิธีจับฉลาก เนื่องจากนักเรียนทุกห้องมีการคละความสามารถ ประกอบด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลางและอ่อน เหมาะกับการใช้เทคนิค KWL Plus มาใช้ในการเรียนการสอน อีกทั้งห้องเรียนดังกล่าวเป็นห้องเรียนที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้จัดการเรียนรู้ โดยนักเรียนสมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5 จำนวน 4 แผนเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ จำนวน 20 ข้อ แบบชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก

3. แบบวัดเจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายู จำนวน 15 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีของ ลิเคอร์ท

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางอิสลามศึกษาพุทธศักราช 2546 (ฉบับปรับปรุง 2555) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายู

1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษามลายู ระดับชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 5 (อต.5)

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 48(2), 1-16
doi: 10.14456/edkkuj.2020.x

1.3 ศึกษาเอกสาร แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ตามแนวคิดของ Carr & Ogle ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ตามแนวคิดของ Carr and Ogle ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.3.1 ขั้นก่อนการอ่าน K (What you Know) หมายถึง ขั้นที่ผู้เรียนระดมความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมีเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

1.3.2 ขั้นระหว่างการอ่าน W (What you Want to Know) หมายถึง ขั้นที่ให้ผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนต้องการทราบในระหว่างอ่าน ตามหัวข้อเรื่องที่ผู้เรียนกำลังอ่าน ว่าผู้เรียนต้องการรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน

1.3.3 ขั้นหลังการอ่าน L (What you Have Learned) หมายถึง ขั้นที่ให้ผู้เรียนตอบคำถามที่ตั้งไว้ในขั้น W (What you Want to Know) และทบทวนสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากเรื่องที่อ่าน

1.3.4. ขั้น Plus (Mapping) หมายถึง นักเรียนสร้างแผนผังความคิดและนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้ในตารางช่อง K ใส่ลงในแผนผังความคิด

1.3.5 ขั้นสรุป (Summarizing) หมายถึง ขั้นสรุปเรื่องราวทั้งหมดจากการอ่านลงในแผนผังความคิด โดยเขียนสรุปเป็นความเรียงตามประเด็นสำคัญ จากแผนผังความคิด

1.4 ศึกษาแนวคิด องค์ประกอบ ขั้นตอน และวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS เพื่อนำไปเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ในรายวิชาภาษามลายู ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5

1.5 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLUS เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ในรายวิชาภาษามลายู ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5 จำนวน 4 แผน เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา โครงสร้าง ภาษา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ กิจกรรม การวัดและการประเมินผลในแต่ละกิจกรรม แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข ตาข้อเสนอแนะ

นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยพิจารณาความเหมาะสมให้สอดคล้องกับรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ ผ่านการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Item Objective Congruence) หรือ (IOC) (Nueangchalerm, 2013) ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา เป็นมาตรประมาณค่า 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ +1 หมายถึง แน่ใจว่าสอดคล้องและเหมาะสมกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดเนื้อหและกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนด

ระดับ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องและเหมาะสมกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนด

ระดับ -1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนด

เกณฑ์การคัดเลือก

คือ ค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 มีความสอดคล้องและเหมาะสม ส่วนค่า IOC ต่ำกว่า 0.60 ต้องปรับปรุงหรือตัดทิ้ง ยังใช้ไม่ได้

ทั้งนี้ ผลการพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5 โรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ จังหวัดนราธิวาส ที่ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณา

ความเหมาะสมตามองค์ประกอบต่าง ๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษามลายู โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5 โรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ จังหวัดนราธิวาส จากผู้เชี่ยวชาญสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.66-1.00 แสดงว่ามีความสอดคล้องและเหมาะสมกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดจึงสามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ได้

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับ กลุ่มไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5/6 โรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส จำนวน 30 คน เนื่องจากมีลักษณะธรรมชาติคล้ายกับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาปีที่ 5/8 เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนนำไปใช้จริง

1.8 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ฉบับสมบูรณ์เพื่อเตรียมใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5/8 โรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส จำนวน 35 คน

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

2.1 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา มลายู ระดับชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 5 (อต.5)

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบการอ่านจับใจความ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.3 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่านจับใจความ หลักการสร้างข้อคำถามที่สามารถวัดและประเมินการอ่านจับใจความของผู้เรียน

2.4 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาเพื่อที่จะนำมาสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อพิจารณให้ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายูที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมทั้ง 3 ท่าน เพื่อประเมินความถูกต้องเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความเหมาะสมให้สอดคล้องกับรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) หากมีค่า 0.50 ขึ้นไป ถือว่าเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้ ส่วนข้อที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 จะถูกนำไปปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติม (ประสาท เนืองเฉลิม,2556) ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา เป็นมาตรประมาณค่า 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนด

ระดับ 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนด

ระดับ -1 หมายถึง เมื่อข้อสอบไม่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนด

ทั้งนี้ ผลการพิจารณาแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความในราบวิชาภาษามลายู โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5 โรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ จังหวัดนราธิวาส ที่ผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่านได้พิจารณาความเหมาะสมตามองค์ประกอบต่าง ๆ ในแบบทดสอบ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง มีค่า (IOC) อยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00

2.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความในราบวิชาภาษามลายูที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try Out) คือ นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5/6 โรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส จำนวน 30 คน เนื่องจากมีลักษณะธรรมชาติคล้ายกับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาปีที่ 5/8 เพื่อตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.8 นำคะแนนที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยหาความยากง่าย (p) แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า มีค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.50 -0.80

2.9 หาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยการใช้เทคนิคร้อยละ 50 เพื่อหาค่า r และเลือกข้อที่มีค่า 0.20 มาใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า มีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.46

2.10 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของ Kuder-Richardson 20 (KR-20) มีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72

2.11 นำแบบทดสอบการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายู มาปรับปรุงแก้ไขตามผลที่ได้จากการวิเคราะห์เสร็จ คัดเลือกจาก 30 ข้อ จำนวน 20 ข้อ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบวัดเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายู

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติจากหนังสือตำราและเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

3.2 สร้างแบบวัดเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus โดยใช้มาตราส่วนการประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของ ลิเคิร์ท ประกอบด้วย ข้อคำถามที่เป็นข้อความทางบวกและทางลบ วัดความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิด ทั้งด้านชอบและไม่ชอบ จำนวน 20 ข้อ โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

สำหรับข้อความทางบวก

5	คะแนน	หมายถึง	มีเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูในระดับดีมาก
4	คะแนน	หมายถึง	มีเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูในระดับดี
3	คะแนน	หมายถึง	มีเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูในระดับปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	มีเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูในระดับน้อย
1	คะแนน	หมายถึง	มีเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูในระดับน้อยที่สุด

สำหรับข้อความทางลบ

1	คะแนน	หมายถึง	มีเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูในระดับดีมาก
2	คะแนน	หมายถึง	มีเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูในระดับดี
3	คะแนน	หมายถึง	มีเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูในระดับปานกลาง
4	คะแนน	หมายถึง	มีเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูในระดับน้อย
5	คะแนน	หมายถึง	มีเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50–5.00	หมายถึง	เจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายูอยู่ในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย	3.50–4.49	หมายถึง	เจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายูอยู่ในระดับดี
ค่าเฉลี่ย	2.50–3.49	หมายถึง	เจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายูอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50–2.49	หมายถึง	เจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายูอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00–1.49	หมายถึง	เจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายูอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 เสนอแบบวัดเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายู เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

3.4 นำแบบวัดเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ที่ปรับปรุงแก้ไขตามอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม เกี่ยวกับความ

เที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษา เพื่อวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) หรือ IOC ≥ 0.50 ถือว่าใช้ได้ ส่วนข้อที่มีค่า IOC < 0.50 นำมาปรับปรุง

3.5 ผลการพิจารณาแบบวัดเจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายู ที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องและเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดเจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายูจากผู้เชี่ยวชาญสรุปได้ว่า แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนรายวิชาภาษามลายู ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่แสดงออกถึงเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายู จึงสามารถนำแบบวัดเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูไปใช้ได้

3.6 นำแบบวัดเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูที่แก้ไขและปรับปรุงไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try Out) คือ นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5/6 โรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส จำนวน 30 คน เนื่องจากมีลักษณะธรรมชาติคล้ายกับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาปีที่ 5/8 เพื่อทำการวิเคราะห์หาค่า ดังนี้

3.6.1 หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้เทคนิคร้อยละ 50 เพื่อหาค่า r แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.93

3.6.2 หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดเจตคติต่อต่อรายวิชาภาษามลายูทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของคอมบาช (Combach's Alpha Coefficient) (Cronbach,1990) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ามีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.70

3.6.3 นำแบบวัดเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว คัดเลือกจาก 20 ข้อ จำนวน 15 ข้อ และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5/8 โรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส จำนวน 35 คน ต่อไป

การเก็บรวมรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. เขียนบันทึกข้อความไปถึงผู้อำนวยการโรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ
2. ปฐมนิเทศนักเรียนพร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์
3. ให้กลุ่มเป้าหมายทำแบบวัดเจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายูก่อนการทดลอง
4. เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง โดยนำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ในรายวิชาภาษามลายู (pretest) จำนวน 1 ชุด โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง
5. ดำเนินการทดลองด้วยการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายู ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 4 แผน รวม 8 ชั่วโมงโดยเริ่มทดลองภายในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567
6. หลังการทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ในรายวิชาภาษามลายู โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ใช้เวลา 1 ชั่วโมง
7. ให้กลุ่มเป้าหมายทำแบบวัดเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายู
8. ผู้วิจัยตรวจสอบและนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ผล หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า (T-test Dependent)

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 48(2), 1-16
doi: 10.14456/edkkuj.2020.x

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

6.1 เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายูก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5 ด้วยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าสถิติแบบ t-test Dependent

6.2 เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายู ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5 ด้วยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าสถิติแบบ t-test Dependent โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50–5.00 หมายถึง เจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายูอยู่ในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.50–4.49 หมายถึง เจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายูอยู่ในระดับดี
ค่าเฉลี่ย 2.50–3.49 หมายถึง เจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายูอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50–2.49 หมายถึง เจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายูอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00–1.49 หมายถึง เจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายูอยู่ในระดับน้อยที่สุด

■ ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายูก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คะแนนเต็ม 20 ไปใช้กับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5/8 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus หลังจากนั้นได้นำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายูมาตรวจและให้คะแนน นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติและใช้การทดสอบที (t-test) ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระต่อกัน (t-test Dependent) ผลปรากฏดังตารางที่ 2

Table 2

Comparison of Reading Comprehension Ability in the Malay Language Course Before and After Using the KWL Plus Learning Technique Among Grade 5 Lower Secondary Islamic Studies Students

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\overline{x}$	S.D.	t-test	p-values
ก่อนเรียน	35	20	8.60	2.15		
					18.36**	0.00
หลังเรียน	35	20	16.14	2.58		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($p < .01$)

จากตาราง 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายู ก่อนเรียนด้วยเทคนิค KWL Plus จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน มีคะแนนเท่ากับ 8.60

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.15 และหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เท่ากับ 16.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.58 เมื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายู ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายู ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5

ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดเจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายู ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบวัดก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ ผลปรากฏดังตารางที่ 3

Table 3

Comparison of Attitudes Toward the Malay Language Course Before and After Using the KWL Plus Learning Technique Among Grade 5 Lower Secondary Islamic Studies Students

รายการประเมิน	จำนวนนักเรียน	$\overline{x}$	S.D.	t-test	p-values
ก่อนเรียน	35	2.19	0.10		
				35.96**	0.00
หลังเรียน	35	3.93	0.23		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($p < .01$)

จากตาราง 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายู ก่อนเรียนด้วยเทคนิค KWL Plus มีคะแนนเท่ากับ 2.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.10 และหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เท่ากับ 3.93 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.23 เมื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายู ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและเจตคติในรายวิชาภาษามลายูด้วยเทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5 สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. จากวัตถุประสงค์ของการเปรียบเทียบความสามารถจับใจความในรายวิชาภาษามลายูก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ตั้งแต่ต้น อีกทั้งมีจุดเด่นในการฝึกให้ผู้เรียนมีความคิดอย่างเป็นระบบ และเป็นขั้นตอนเพื่อให้ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ ขั้นที่ 1) ก่อนการอ่าน K (What you Know) นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน หลังจากนั้นให้นักเรียนเล่นเกมทายภาพเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะอ่านในแอปพลิเคชัน word wall ที่ผู้วิจัยเตรียมให้ และช่วยกันระดมสมองตอบคำถามเกี่ยวกับภาพที่อยู่ในเกม word wall ว่านักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับภาพ

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 48(2), 1-16
doi: 10.14456/edkkuj.2020.x

ดังกล่าว โดยให้ตัวแทนกลุ่มออกมาเขียนคำตอบลงในตารางช่อง K ขั้นที่ 2) ระหว่างการอ่าน W (What you Want to Know) ขั้นนี้นักเรียนจะช่วยกันคิดและตั้งคำถามถึงสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ ซึ่งครูจะคอยช่วยเหลือแนะนำและตั้งคำถามร่วมกับนักเรียน โดยให้ตัวแทนกลุ่มออกมาบันทึกคำถามลงในตารางช่อง W หลังจากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอ่านเรื่องที่ครูเตรียมให้ ขั้นที่ 3) หลังการอ่าน L (What you Have Learned) เป็นขั้นที่นักเรียนบอกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วหลังจากอ่านพร้อมกับร่วมกันระดมสมองตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ที่ตั้งไว้ในขั้น W โดยบันทึกลงในตารางช่อง L ขั้นที่ 4) Plus (Mapping) ขั้นนี้นักเรียนต้องสร้างแผนผังความคิดและนำข้อมูลที่ได้ในตารางช่อง K จัดประเภทแล้วใส่ลงในแผนผังความคิด และขั้นที่ 5) สรุป (Summarizing) นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันเขียนสรุปเรื่องราวทั้งหมดจากการอ่านลงในแผนผังความคิด โดยเขียนสรุปเป็นความเรียงตามประเด็นสำคัญจากแผนผังความคิด หลังจากทำครบทุกขั้นตอนแล้วนักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายสรุปเรื่องราวทั้งหมดจากการอ่านเพื่อให้เข้าใจในเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นการฝึกให้นักเรียนนำความรู้และความคิดจากการอ่านไปใช้ในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Carr and Ogle, 1987) ที่ได้ศึกษากลยุทธ์ KWL Plus สำหรับการทำความเข้าใจและสรุปเนื้อหา ได้ทำการทดลองกับนักเรียนเกรด 9 ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำและอยู่ในคลินิกซ่อมเสริม จากการสังเกตแบบไม่เป็นทางการและการพูดคุยกับนักเรียน พบว่า นักเรียนสามารถนำทักษะการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus ไปใช้ในการอ่านในสถาณการณ์อื่น ๆ ได้ อีกทั้งสามารถย่อความและเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น ทั้งนี้เทคนิค KWL Plus สอดคล้องกับ (Senge , 1993) ในหนังสือ The Fifth Discipline ได้เน้นถึงความสำคัญของการคิดอย่างเป็นระบบ (Systems Thinking) โดยกล่าวว่า หากเราฝึกฝนการคิดอย่างเป็นระบบจนเกิดความชำนาญ เราสามารถเชื่อมโยงเหตุปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกันและมีความสัมพันธ์เป็นลูกโซ่ รวมทั้งสามารถเข้าใจหลักการของการกระทำและตั้งคำถามเกี่ยวกับตนเอง ซึ่งตรงกับทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพุทธินิยม (Cognitivism) ที่เน้นการศึกษาเพื่อทำความความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการคิดและการรับรู้ของบุคคลในขณะเรียนรู้ โดยเชื่อว่ากระบวนการรับรู้จะจัดการกับข้อมูลและเรียบเรียงข้อมูล ความจำ หรือประสบการณ์ที่ผ่านมาของบุคคลให้เป็นระบบระเบียบหรือเป็นโครงสร้างเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (cognitive development) และสติปัญญา รวมทั้งนำความรู้ ความเข้าใจ และความจำที่ได้มาใช้ในการแก้ปัญหาใหม่ นักวิจัยกลุ่มนี้เชื่อว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการประสานสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมและตัวผู้เรียน โดยเฉพาะความต้องการ ความตั้งใจ และเป้าหมายข้องผู้เรียน ที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ ซึ่งไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าภายนอกเพียงอย่างเดียว ทฤษฎีนี้จึงเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทและส่วนร่วมในการเรียนรู้ โดยผู้เรียนต้องมีความมุ่งหมายและกำหนดวัตถุประสงค์เป็นเป้าหมายของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Lai-leurt, 2015) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้จากกิจกรรมในระดับสูงที่สุด สรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาชั้นปีที่ 5 โรงเรียนอัตตัรกียะห์อิสลามียะห์ จังหวัดนราธิวาส ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถกระตุ้นการคิดและการตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยความกระตือรือร้น อีกทั้งยังช่วยกระตุ้นการสะท้อนผลและการเรียนจากประสบการณ์เพื่อให้การเรียนรู้มีความเชื่อมโยงกับความรู้เดิมและสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

2. จากวัตถุประสงค์ของการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายูก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายู มีเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้อธิบายจุดประสงค์การเรียนรู้ และขั้นตอนการปฏิบัติตามเทคนิค KWL Plus ที่หลากหลายและน่าสนใจให้นักเรียนได้ทราบก่อนทุกครั้ง เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามและจัดการเวลาในระหว่างการดำเนินกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับ (Wongyai & Patthaphon, 2020) กล่าวว่า การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพเมื่อผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียนรู้ก่อนเริ่มทำกิจกรรมต่าง ๆ เพราะจุดประสงค์การเรียนรู้

จะช่วยกระตุ้นความกระตือรือร้นของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนทราบจุดประสงค์ที่ชัดเจนแล้ว พวกเขาจะมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีกว่าผู้เรียนที่ไม่รู้จุดประสงค์ของการเรียนรู้ การเรียนรายวิชาภาษามลายูโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นเทคนิคที่สามารถนำไปใช้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การมีกิจกรรมที่หลากหลายและน่าสนใจ และไม่ซับซ้อน ทำให้นักเรียนสนุกและได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตเพิ่มการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และการพัฒนาสามารถด้านการอ่านจับใจความในหลายบริบท รวมถึงงานวิจัยของ (Chalermthamwong, 2014) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus โดยทำการ เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับดีมาก บ่งชี้ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ส่งผลให้เจตคติของนักเรียนที่มีต่อรายวิชาภาษามลายู หลังเรียนอยู่ในระดับที่สูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากนักเรียนมีเจตคติไปในทิศทางบวกต่อการเรียน ทั้งนี้เกิดจากที่นักเรียนได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมด้วยตนเอง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน จากการเขียน วาด ระบายสี และสรุปออกมาเป็นเรื่องราวด้วยภาษาที่นักเรียนเข้าใจง่ายด้วยการนำเสนอหน้าชั้นเรียน ซึ่งมีความแตกต่างจากการจัดการเรียนรู้เดิมที่เป็นการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย

■ บทสรุปจากการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ได้นำแนวทางการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายู ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายูก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาปีที่ 5 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษามลายูก่อนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายูหลังเรียน ($\bar{X}$ = 16.14 คะแนน และค่า S.D.= 2.58) และก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 8.60 และค่า S.D.= 2.15) เมื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความในรายวิชาภาษามลายู ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีความสามารถด้านการอ่านในรายวิชาภาษามลายูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายู ก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 2.19 และค่า S.D.=0.10) และหลังเรียน ($\bar{X}$ = 3.93 และค่า S.D.= 0.23) เมื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายู ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีเจตคติต่อรายวิชาภาษามลายูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

■ ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาใช้ในการวิจัยนี้มีความหลากหลายของลักษณะพฤติกรรมจึงไม่สามารถอธิบาย กิจกรรมให้เกิดความเข้าใจได้ทั่วถึง ครูควรมีวิธีการอธิบายจุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นตอนการปฏิบัติตามเทคนิค KWL Plus ที่หลากหลาย

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 48(2), 1-16
doi: 10.14456/edkkuj.2020.x

และน่าสนใจให้นักเรียนทราบก่อนทุกรั้ง เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามและจัดการเวลาในระหว่างการดำเนินกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม

2. กิจกรรมที่ผู้วิจัยลือกมาใช้ในการทดลองควรเป็นกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้การจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus น่าสนใจ ครูควรเลือกกิจกรรมที่น่าสนใจและตื่นเต้นเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนและไม่น่าเบื่อจนเกินไป เช่น กิจกรรม Think-Pair-Share ให้นักเรียนจับคู่

3. แบบทดสอบที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยไม่ได้ออกแบบชุดคำถามเฉพาะกลุ่ม ดังนั้น ครูควรมีการประเมินที่หลากหลาย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยควรศึกษาเอกสารเกี่ยวกับเทคนิค KWL Plus เพื่อนำไปใช้เพื่อพัฒนาความรู้ด้านอื่นๆ หรือในรายวิชาอื่น ๆ เช่น การอ่านคิดวิเคราะห์ การเขียนสรุปความ

2. ควรศึกษาข้อมูลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การจัดการเรียนรู้ด้วยการทำโครงงาน

3. ผู้วิจัยควรใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น การใช้วีดีโอ หรือ การใช้แอปพลิเคชันการเรียนรู้ จะช่วยเสริมสร้างความสนใจและเข้าใจเนื้อหามากขึ้น โดยเฉพาะในการสอนเรื่องการอ่านจับใจความ ซึ่งต้องการการแสดงภาพหรือข้อมูลประกอบเพื่อทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น นักเรียนจะสามารถเชื่อมโยงข้อมูลได้ดีขึ้น และยังช่วยกระตุ้นความสนใจและเพิ่มความเข้าใจในการอ่านจับใจความมากยิ่งขึ้น

■ References

Apornphan, P. (2007). *Developing Reading Comprehension Ability of Prathom Suksa 5 Students Using The KWL Plus Learning Technique* [Master's thesis, Silpakorn University]. Silpakorn University Institutional Repository. **[in Thai]**

Atchariyaporn, L. (2015). *Developing English Reading Comprehension Ability of Mathayom Suksa 2 Students Using the KWL Plus Technique* [Master's thesis, Naresuan University]. **[in Thai]**

Carr, E. and Ogle, D. (1987) *KWL Plus: A Strategy for Comprehension and Summarization. Journal of Reading*, 30, 636-631.

Ekkerin, L., et al. (2009). *Useful Knowledge for Curriculum Implementation*. Bangkok: Chulalongkorn University Book Center. **[in Thai]**

Jurairat, L., & Bahyan, I. (2014). *Language And Communication* (2nd ed.). Bangkok: P Press Co., Ltd.

Khanat, T. (2009). *Happy classroom management*. Nakhon Pathom: Phetkasem. **[in Thai]**

Kiatichai, Y. (1997). *The Effects of The KWL Plus Teaching Method on Reading Comprehension and English-Speaking Ability of Mathayom Suksa 5 Students* [Master's thesis, Chiang Mai University]. **[in Thai]**

Lakkhana, S. (2001). *Psychology In Daily Life*. Bangkok: Odeon Store. **[in Thai]**

National Institute of Educational Testing Service (Public Organization). (2023). *Annual report 2023*. http://www.niets.or.th **[in Thai]**

Nattaporn, P. (2015). *The Development of a Thai Language Vowel Reading Promotion Book For Prathom Suksa 1 Students* [Master's thesis, Sakon Nakhon Rajabhat University]. **[in Thai]**

Nattawadee, P. (2020). *Solving Reading Comprehension Problems Using The KWL Plus Technique For Mathayom Suksa 1 Students at Off-Ark School* [Bachelor's thesis, Suan Sunandha Rajabhat University]. **[in Thai]**

Nopamas, T. (1999). *Social Psychology and Life* (3rd ed.). Bangkok: Thammasat University Press. **[in Thai]**

Prathern, M. (2017). *Introduction To Reading Instruction*. Bangkok: Odeon Store. **[in Thai]**

Rinlapas, C. (2014). *The Development of Reading Comprehension Ability in Prathom Suksa 6 Students Through KWL Plus Learning Technique* [Master's thesis, Silpakorn University]. **[in Thai]**

Sak, S. (1988). *Attitude*. Bangkok: D.D. Bookstore. **[in Thai]**

Saktai, S. (2002). *Social Psychology: Theory And Practice*. Bangkok: Chomromdek. **[in Thai]**

Somkiat, R., & Mathuros, J. (2011). *Developing A Knowledge Base of Thai as A Foreign Language*. Kasetsart University. (Publisher not identified). **[in Thai]**

Sunanta, M. (1999). *Principles And Methods of Thai Reading Instruction* (4th ed.). Bangkok: Thai Wattana Panich Press. **[in Thai]**

Suporn, J. (2006). *Developing Critical Reading Skills of Mathayom Suksa 2 Students Using the KWL Plus Technique* [master's thesis, Silpakorn University]. Silpakorn University Institutional Repository. **[in Thai]**

Seng, P. M. (1993). "Tranforming the Practice of Management". [n.p.]: Human Resource Development Quarterly 4.

Tikhamporn, D. (2022). *The Effects of Using the KWL Plus Technique to Improve Thai Language Reading Comprehension and Attitudes of Mathayom Suksa 3 Students* [Graduate School thesis, Chiang Mai University]. **[Thai]**

Thanomwong, L. (2010). *How To Be a Good Reader* (15th ed.). Bangkok: Kadsaa. **[in Thai]**

Waewmayura, M. (1998). *Reading Comprehension* (2nd ed.). Bangkok: Sureewiyasarn. **[in Thai]**

Watchara, L. (2004). *Instructional Techniques for Professional Teachers*. Nakhon Pathom: Silpakorn University Press. **[in Thai]**

Wichai, W., & Marut, P. (2020). *The Heart of Learning*. Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. **[in Thai]**